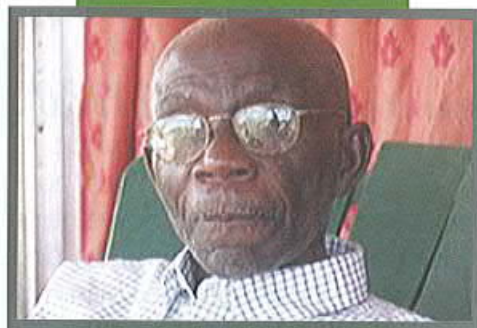

Ds. Th. A. Darnoud

*Gemeenten der EBGs waar broeder en zuster
Th. A. Darnoud - Van Ampt hebben gearbeid:*

*Gemeente Nieuw-Nickerie
Gemeente Wanica
Gemeente Nederlandse Antillen
Gemeente Grote Stad
Praeses der EBGs
Bisschop der EBGs*

In gesprek met *Dominee Alexander Darnoud*

Het gezin Darnoud

Ik ben geboren in Commewijne, op de Plantage Stolkertsijver, dat is waar de brug gebouwd is vanuit de stad naar Moengo. Mijn moeder was Maria en mijn vader Emanuel. Mijn twee broers waren Chris en Johan en mijn drie zusters Johanna, Emelina en Alice. Ik ben tot en met mijn 20ste jaar een volledige 'pranasi boi' geweest.

Schooljaren

Op de Potriboschool ben ik begonnen, dat betekent dat ik elke dag een half uurtje van mijn plantage Stolkertsijver uit naar de Potriboschool moest varen. En met mij ook vele anderen die soms van verder kwamen. Ik heb toen een jeugdvriend gehad, inspecteur Nelis Arron, die laatst is overleden. Ik had nog een andere jeugdvriend, Bert Grootfaam en nog eentje, Simson. Wij zijn toen samen, vanuit Potribo, in de stad gekomen voor onze dienstplicht.

Na dat arbeidsproces in de militaire dienst van 1942 tot 1946 ben ik naar Moengo gegaan. Ik heb de dienst verlaten, nadat wijlen dominee Polanen mij gevraagd had, wat ik zou doen. In die tussentijd, was ik organist van de gemeente Moengo. Op een zaterdagavond zag ik een dame, waarvan ik dacht 'deze lijkt een goede vrouw voor me te kunnen zijn'. Ik heb toen een brief geschreven, een aanzoek en ze heeft die brief naar haar ouders gebracht. Toen moest ik kennis gaan maken en zij vonden mij een beleefde jongen, een geschikte man! En toen was ik direct binnen, kind aan huis.

Cor heeft het kerkelijk werk volkomen begrepen, want haar grootvader, Opa Rufus, is zelf zendeling geweest. Daar in huis kun je zeggen, begon ze al te proeven wat het werk van de toekomstige predikantsvrouw zou moeten zijn. We zijn getrouwd op 12 september 1951. Toen heb ik haar gezegd, dat ik net als haar opa ook predikant wilde worden, God wilde gaan dienen. Ze was het volkomen met mij eens om die stap te maken.

Roeping

Het moment kwam, toen dominee Polanen mij opbelde vanuit de stad met de mededeling dat er een predikantenopleiding zou komen. Wat denk je ervan? Ik zei: 'Ik ben pas getrouwd, ik wil het even met Cor opnemen.'

Toen sprak ik met wijlen mijn vrouw en ze zei geen bezwaar te hebben. 'Maar je moet weten dat een predikant niet veel zal verdienen', zei ik. Ze zei daarop: 'het gaat niet om het geld, het gaat om je roeping en ik volg jouw in je roeping. Dus zo waren we het volkomen met elkaar eens. We hebben beiden doelbewust de stap genomen.

Gezinsleven

We hebben zelf geen eigen kinderen gehad. We hebben alle proeven gedaan in Holland, en van mijn kant was het onmogelijk en dat heeft ze dus geaccepteerd. Maar terwijl we in Nickerie zaten als domineesechtpaar, nadat ik geslaagd was, kreeg ik een telefoontje van dokter Doornbos vanuit de stad. Hij was met vakantie in de stad vanuit Stoelmanseiland en vroeg of Cor en ik een kind wilden adopteren. Ja, zei ik, maar laat mij Cor vragen want tenslotte zal Cor de hele opvoeding meer op zich nemen dan ik. Cor, zei meteen ja, we willen ja. Zonder nadenken zei ze ja we willen het. Herta, de vrouw van Hugo Polanen was in de stad en zij heeft Leni naar ons gebracht. Een geschenk van God aan ons.

Theologische Opleiding

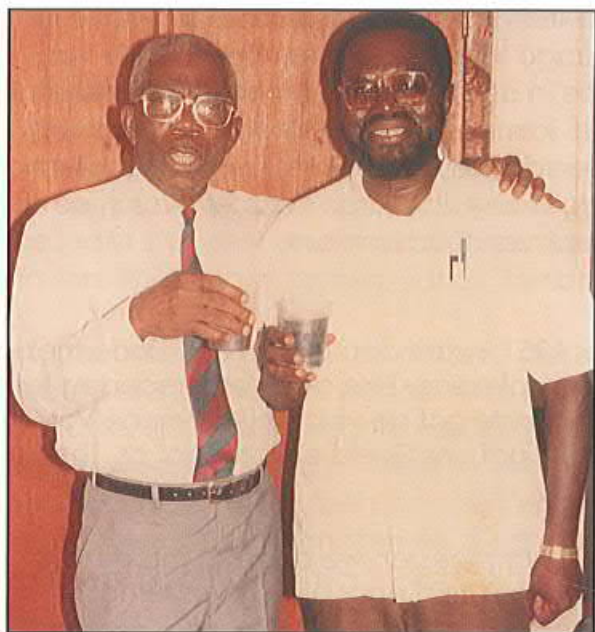
We zijn begonnen hier in Suriname. Op 15 november 1951 kwam doctor Van der Linde met zijn vrouw de opleiding opzetten. Het was een fulltime opleiding. Elke dag van maandag tot vrijdag van 8.00 tot 13.00 uur waren er lessen. Van der Linde gaf de vakken Algemene Vorming, Latijn, Engels en nog een paar vakken. Zijn vrouw gaf ons Grieks en later gaf ds. Theo Graafland ons Hebreeuws.

De opleiding in Nederland was in Zeist en in Utrecht. Daar moesten we dus elke morgen op de fiets heen, alleen op de woensdag niet. We fietsten van Zeist naar Utrecht en terug, in barre winter of geen barre winter, we moesten! We hebben toen een zomercursus gevolgd in Bad Boll. We hebben een maand lang les gehad van diverse predikanten in administratieve kennis, over Herrnhut, de Duitse achtergronden, lessen om de Duitse taal ook een beetje machtig te worden.

Terug in Suriname

We zijn terug naar Suriname gereisd op 17 augustus 1956 met de Cottica, de boot waarmee we ook naar Nederland vertrokken waren. We hebben gereisd via Engeland en Barbados en kwamen op 5 september 1956 in Suriname aan.

Ik heb toen stage gelopen bij dominee Guilli Polanen in de Zuiderstadkerk. Ik weet nog dat wij die zaterdagavond zo met die hollandse kleding aan naar de Zuiderstadkerk gingen. Het was in de septembermaand zeer warm! Maandagmorgen begon ik met mijn stage. Dominee Polanen gaf me een paar adressen en zei dat ik deze mensen moest bezoeken. Mijn eerste huisbezoek. Ik belde aan bij familie Ensberg, de vader van Emile Ensberg, Eugene Ensberg, en Iwan Ensberg. Ik zei dat ik was gestuurd door dominee Polanen om huisbezoek af te leggen, maar omdat ik alleen een das en geen jas aan had, konden zij mij niet ontvangen!

Br. Darnoud en Br. Kent

Zr. Julen-Codrington biedt
praeses Darnoud een presentje aan

Gemeenten

We hebben eerst twee jaren in Nickerie gewerkt en vanuit Nickerie hebben we Wageningen bediend. Het Rijstbedrijf Wageningen was toen pas begonnen. Van Nickerie zijn we geweest naar Coronie. Verder hebben we gewerkt in de gemeente Wanica en in de gemeenten op de Nederlandse Antillen. Het langst heb ik gediend in de gemeente Grote Stadskerk. Toen had ik twee functies tegelijkertijd, praeses en voorganger.

Boodschap

Mijn hartewens is vooral dat de Broedergemeente weer mag worden als vroeger, een grote familie. Ik zeg dat, omdat toen ik in dienst kwam in 1956 de EBG een grote familie was.

In de tweede plaats is mijn wens, dat het hele zendingswerk in het binnenland, moet worden gereactiveerd, want van zending is er niets meer te bespeuren. Daarom is mijn hartewens dat opkomende collega's, ernst gaan maken met huisbezoek, want dat is de ziel van de Broedergemeente. De predikantenopleiding moet structureel worden aangepast, zodat op het Theologisch Seminarie de nadruk gelegd wordt op de vorming van mensen die hart hebben voor de zaak. Dat moet het pad zijn van de Broedergemeente waarop we kunnen voortbouwen aan onze toekomst.

Grote Stadskerk der EBGs sinds 31 mei 1778